

ligger et vist Bevis for, at disse Bestemmelser ikke ere befundne utydelige, deri at der ikke er indkommet til Ministeriet nogen som helst Forespørgsel eller noget som helst Kjenndetegn paa, at man ved den Anvendelse af Loven, der har fundet Sted til Dato, har fundet nogen Vanstuelighed ved at anvende disse Paragrafer. Jeg skal nu give mig til at omtale det ærede Medlems Vdringsforslag til § 8, fordi det er ikke blot en Redaktionsændring, men indeholder en ikke uvæsentlig, ja endog saa en meget væsentlig Realitetsforandring. Vi maa jo bestandig erindre, at § 8 taler ikke om Skibe, som komme fra kolerasmittede eller mistænkelige Steder, men taler om Skibe, som komme fra andre Steder; den taler om Skibe dels paa saadanne Steder, hvor der slet ikke er Kolera til Stede og ikke er deklareret Karantæne mod Kolera, og dernæst om Skibe, som komme fra ganske andre Steder i Verden end der, hvor Koleraen er. Det er de Skibe, hvorom der er Tale i Paragrafen, det vil med andre Ord sige Skibe, med Hensyn til hvilke der ikke paa Forhaand er nogen Grund til at anse dem for mistænkelige. Med Hensyn til disse Skibe var det, at den ærede Landsstingsmand vilde have, at den Regel skulde gjælde, at saa snart der om Bord i disse paa Rejsten havde været nogen Død eller Syg, skulde der, naar man fik den danske Kyst i Sigte, hejse Karantæneslag og Skibet i det Hele indtil videre behandles paa samme Maade, som Skibe, der kom fra kolerasmittet Sted. Det finder jeg er en aldeles ufornudden Besværighed at paalægge, og jeg er overbevist om, at det er en Bestemmelse, som ogsaa vilde vække den aller største Uvillie, dersom den blev sat i Kraft. Den vilde have til Følge, naar der f. Ex. toges Hensyn til Forholdene, som de vare sidste Sommer, at saa skulde et Dampskib, naar det kom fra Norge eller et svensk Sted eller fra Stettin eller andre Steder fra og havde Mennecker ombord, der havde været syge, selv om det var nok saa klart, at det var en Sygdom, som ikke havde Noget med Koleraen at gjøre, hejse Karantæneslag, gult Flag eller grønt Flag, saa snart det fik den danske Kyst i Sigte og overhovedet gerere sig som et Skib, der kom fra en kolerasmittet Havn. Det synes mig ikke der er den mindste Grund til. For saa vidt man vil sige: „Naar der er Kolera i Marseille og Toulon, er jeg ikke bange for Skibe, som komme g nke andre Steder fra i Verden, som komme fra Norge, Sverrig, Rusland eller Østersøen, men mere bange for Skibe, som komme fra Havne i Nærheden af de Steder, hvor Koleraen hersker. Thi da kan det snarere tænkes,

at der virkelig er Kolera-patienter om Bord“, saa vil jeg dertil svare, at det Hensyn søger man at imødekomme paa anden Maade, nemlig paa den Maade, at man udstrækker Karantænen ikke alene til en enkelt bestemt Havn, hvor Sygdommen vides at herske, men ogsaa til de nærliggende Steder. Saaledes skal jeg, med Hensyn til hvad der hændte i Sommer, gjøre opmærksom paa, at da Koleraen herskede i Marseille og Toulon, blev der først erklæret Østershyn og senere, da den foreløbige Lov kom, Karantæne mod alle franske Havne ved Middelhavet. Og senere i Østeraaret, da der viste sig Kolera tilfælde i Nantes, havde det til Følge, at der blev paabudt Karantæne mod alle franske Havne lige fra den spanske Kyst og til den belgiske Grænse, og den Fære, der er til Stede for, at Skibe, om just ikke fra det Sted, hvor Koleraen vides at herske, men fra Steder i Nærheden, skulde kunne indbringe Sygdomme her i Landet, søger man at imødegaa derved, at man giver Karantæneforbudet en passende Udstrækning. Men naar det sker, forekommer det mig ikke, at der ibrigt er nogen Grund til at bevære ved særegne eller ekstraordinære Foranstaltninger Skibe, der komme fra ganske andre Steder, og jeg kan heller ikke tro andet, end at det vilde være en Bestemmelse, som vilde vække den aller største Utilfredshed, dersom den kom frem. Jeg skal ogsaa bemærke, at naar en saadan Bestemmelse skulde gjælde, er det altsor vide Ord, der ere brugte. Det er maasse vanskeligt at sætte en Begrændsning, men det er ogsaa i mine Tanker en Indveidning imod Bestemmelserne. Thi det er dog ganske urimeligt, fordi der har været en Død ombord, hvis Dødsarsag har været en ganske anden end Kolera — jeg vil ikke tale om det Tilfælde, som den ærede Landsstingsmand her ved Siden af mig (Zischer) nævnte, at en Mand falder ned fra Mærset og brækker Halsen, og man paa den Maade faar en Død om Bord — at man af den Grund skal hejse Karantæneslag. Men hvor Folk dø af en kronisk Sygdom — set, at man har en Matros om Bord, som dør af Svindsot — er Bestemmelsen ogsaa urimelig. Overhovedet er hele Bestemmelsen urimelig, naar den skal anvendes paa Alt, hvad der kaldes Sygdom; thi der ind under falder ogsaa kroniske Sygdomme. Og hvad de akute Sygdomme angaar, er der mange, der adskille sig saa bestemt fra Kolera, og hvis Symptomer ere saa befjendte blandt Folk, at man meget godt kan slaa sig til Ro med Skipperens Dom. Saaledes er Lungebetændelse, Brystbetændelse og Gigtfeber Sygdomme, der ere meget hyppige